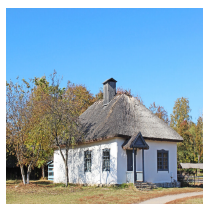

І. М. Коріненко, Л. П. Коротченко

Лоташеве

ЛОТАШЕВЕ – село Тальнівського району Черкаської області. Лоташів. сільс. раді підпорядк. с. Піщана. Знаходиться на межі Черкас. і Кіровогр. обл., на р. [Гнилий Тікич](#) (притока *Тікичу*, бас. *Південного Бугу*), за 22 км від райцентру та за 24 км від залізнич. ст. Тальне. Пл. сільс. ради 34,25 км². За переписом 2001, насел. Л. складало 456 осіб; станом на 2015 – 339 осіб; переважно українці. У давньорус. період у цій місцевості були Змієві вали. 2009 давньорус. курган. могильнику, розташ. у Л., надано статус пам'ятки археології нац. значення. Побл. села також виявлено залишки поселення трипіл. культури, знайдено монети давньорим. часу. За однією з версій, назва села походить від лоташа – водяної білої чи жовтої квітки з широким листям, за ін. – від першопоселенця Лоташа. Л. засн. у 1-й пол. 18 ст. як хутір на правому березі Гнилого Тікичу. Після 2-го поділу Польщі 1793 Л. відійшло до Рос. імперії. У 19 – на поч. 20 ст. – село Звенигород. пов. Київ. губ. На поч. 1860-х рр. мешкали 755, 1895 – 780 осіб. Під час воєн. дій наприкінці 1910-х рр. влада неодноразово змінювалася, у січні 1920 остаточно встановлено більшовицьку. Жит. потерпали від голодомору 1932–33 (померли 233 особи), зазнали сталін. репресій. Від 29 липня 1941 до 12 березня 1944 – під нім.-фашист. окупацією. На фронтах 2-ї світової війни воювали понад 250 лоташівців, з них 174 загинули. 1952 споруджено ГЕС (2007–08 її реконструйовано). Функціонують Піщан. навч. вихов. комплекс «школа–дитсадок», Піщан. сільс. Будинок культури, Лоташів. б-ка, 2 фельдшер.-акушер. пункти, відділ. ощадбанку. Нині будівля Лоташів. церк.-парафіял. школи (кін. 19 ст.) є експонатом Нац. музею нар. архітектури і побуту України в Києві. 2014 розпочато зведення церкви Покрови Пресвятої Богородиці УПЦ КП. У Піщаній народився лікар-хірург [Г. Горовенко](#).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Похилевич Л. Сказания о населенных местностях Киевской губернии. К., 1864;
2. Біла Церква, 2005;
3. Дігтяренко М. З історії землі Тальнівської. Чк., 1995;
4. Поліщук А. І. Тальнівський край. Чк., 2008;
5. Мицик В. Ф. Виднокрай: історія Тальнівщини в людях, подіях та експонатах музею: Краєзн. нарис. К., 2010.

Бібліографічний опис:

Лоташеве / І. М. Коріненко, Л. П. Коротченко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56518>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).